

Rozhodnutie

Disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a členov JUDr. Zdenky Kohútovej a JUDr. Eleny Petrusovej, na ústnom pojednávaní konanom dňa 10. novembra 2003, o návrhu predsedu Okresného súdu [REDAKOVANÉ], na začatie disciplinárneho konania z 25. júna 2003, proti sudkyňi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] JUDr. L. Š. [REDAKOVANÉ] takto

rozhodol:

JUDr. L. Š. [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ] sudkyňa Okresného súdu [REDAKOVANÉ], trvalo bytom [REDAKOVANÉ]

uznáva sa za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov platných do 1. novembra 2003, ktorého sa dopustila tak, že

v dobe od 12. júna 2000 do 9. augusta 2001 vo veci Okresného súdu [REDAKOVANÉ], vedenej pod sp. zn. 16 C 1326/99 nevykonala žiadne procesné úkony, na čo bola dňa 19. júna 2002 upozornená podpredsedom súdu JUDr. J. [REDAKOVANÉ] a napriek tomu v dobe od 19. júna 2002 do 28. mája 2003 nekonala vo veci plynulo, o čom sa orgán štátnej správy súdu dozvedel v rámci šetrenia opätovnej sťažnosti na prieťahy v konaní, ktorá bola okresnému súdu odstúpená ministerstvom spravodlivosti dňa 29. mája 2003,

t e d a

zavinene nespĺnila povinnosti sudcu.

Za toto disciplinárne previnenie sa jej podľa § 117 ods. 1 písm. a) zák. č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov platných do 1. novembra 2003, **u k l a d á** disciplinárne opatrenie – **n a p o m e n u t i e**.

O d ô v o d n e n i e :

Predseda Okresného súdu [REDAKOVANÉ] podal dňa 25. júna 2003 návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi tohto súdu JUDr. L. Š. [REDAKOVANÉ] pre disciplinárne previnenie v zmysle § 116 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorého sa mala dopustiť v podstate na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Sudkyňa JUDr. L. Š. [REDAKOVANÉ] v písomnom vyjadrení k uvedenému návrhu uviedla, že vo veci sp. zn. 16 C 1326/99 bolo pojednávanie určené na 12. júna 2000 odročené na neurčito na návrh zástupcu žalobkyne, ktorá nebola prítomná na pojednávaní. Dôvodom návrhu na odročenie bola pripravovaná zmena žaloby - pristúpenie ďalších účastníkov na strane žalobcov a úprava žalobného petitu. Vzhľadom na to, že žalobkyňa ani ďalšie osoby nedoručili súdu návrh na zmenu žaloby, čo bolo priebežne zisťované v príslušnom súdnom oddelení, bol vo veci dňa 19. septembra 2001 určený termín pojednávania na deň 11. októbra 2001. V deň tohto pojednávania bolo súdu doručené podanie žalobkyne a jej synov – návrh na zmenu žaloby, neboli však splnené podmienky pre vykonanie pojednávania a rozhodnutie o zmene žaloby pre neprítomnosť účastníkov konania. V nasledujúcom období súd opakoval doručenie podania o zmene žaloby obom žalovaným, ale neúspešne. Rovnako neúspešne súd v ďalšom období zisťoval pobyt žalovaných, ktorí nebývali na adrese trvalého ani prechodného bydliska, resp. pobytu cudzinca na území SR. Z týchto dôvodov vyslovila sudkyňa názor, že vo veci koná bez zbytočných subjektívnych prietahov, a preto nezavinila nespĺnenie ani porušenie povinnosti sudcu; nejde preto o disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z. Ďalej poukázala na svoju zaťaženosť vysokým počtom pridelených vecí, zostatok nerozhodnutých a nevybavených vecí v jej oddelení prevyšuje počet 400.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie výsluchom sudkyne, prečítaním spisu Okresného súdu [REDAKOVANÉ] sp. zn. 16 C 1326/99, ako aj všetkých súvisiacich listinných dôkazov pripojených k návrhu na začatie disciplinárneho

konania, vrátane vyžiadaného prehľadu o výkone sudkyne za roky 1999 – 2002 a dospel ku skutkovému záveru uvedenému vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Sudkyňa na ústnom pojednávaní zotrvala na obsahu svojho písomného vysvetlenia okolností prierahov v uvedenej veci. Vo vzťahu k ich podstate uviedla, že v prvom období od 12. júna 2000 do 9. augusta 2001 čakala na návrhy procesných strán a nereagovala na skutočnosť, že žiadny ďalší účastník do konania nevstúpil. Pokiaľ ide o druhé obdobie od 19. júna 2002, kedy bola podpredsedom súdu upozornená na nečinnosť až do 22. mája 2003, procesné úkony robila. Týkali sa rôznych úprav, výzvy účastníkov, reagovania na závady v doručovaní a pod. Pripustila, že jej postup nebol súvislý, a to v dôsledku veľkej zaťaženia, a preto mohla vec prehliadnuť.

K tejto obhajobe sudkyne nemohol disciplinárny senát prihliadnuť. Z obsahu spisu Okresného súdu [redacted] sp. zn. 16 C 1326/99 vyplývajú nasledovné závažné skutočnosti :

1. Sudkyňa po opätovnom výsluchu žalobkyne i oboch žalovaných odročila pojednávanie vykonané 8. júna 2000 na deň 12. júna 2000 **za účelom vyhlásenia rozhodnutia.**
2. Na pojednávanie konané dňa 12. júna 2000 sa nedostavila žalobkyňa ani žalovaní. „Dostavil sa Mgr. S [redacted] ktorý ospravedlňuje neúčast' zástupcu žalobkyne dr. S [redacted] kolíziou pojednávaní. Žiada pojednávanie odročiť z dôvodu, že žalobkyňa mieni upraviť žalobu a podľa informácií, ktoré poskytol jej zástupca, mienia do konania vstúpiť jej synovia.“

Na základe tohto vyjadrenia sudkyňa pojednávanie odročila na neurčito „za účelom vykonania dokazovania“.

Z obsahu zápisnice o tomto pojednávaní nie je zrejmé, kto je Mgr. S [redacted] Plná moc (ani substitučná plná moc) od zástupcu žalobkyne sa v spise nenachádza (zápisnica o pojednávaní nič v tomto zmysle nekonštatuje), a preto jeho vyjadrenie nemá žiadnu právnu relevanciu. Napriek tomu sudkyňa rozhodla uvedeným procesným spôsobom, pričom (v rozpore s dôvodom odročenia uvedeným na pojednávaní 8. júna 2000) ani neuviedla, aké dôkazy chce ešte vykonať.

Ďalším úkonom sudkyne – po pojednávaní dňa 12. júna 2000 – je **úradný záznam z 8. augusta 2001**, ktorým sudkyňa konštatuje, že žalobkyňa a jej právny zástupca po nahliadnutí do spisu oznámili, že v lehote 15 dní doručia súdu podanie

v zmysle tvrdenia na pojednávaní 12. júna 2000. Od 8. augusta 2001 sudkyňa vo veci nekonala a prvý jej úkon po tomto dátume je z 23. mája 2002.

Žalobkyňa podaním, ktoré došlo na okresný súd 19. apríla 2002 podala predsedovi súdu sťažnosť na úmyselné predlžovanie konania sudkyňou JUDr. L. Š. ktorá nemá záujem dotiahnuť spor do úspešného konca, lebo v poslednom čase nevytýčila pojednávanie ani po dobu jedného roka.

Dňa 19. júna 2002 vykonal kontrolu spisu podpredseda okresného súdu, ktorý sudkyňu upozornil na nečinnosť v uvedenom období – teda od 12. júna 2000 do 9. augusta 2001 a zároveň ju upozornil, aby konala ďalej vo veci bez priet'ahu.

Napriek tejto skutočnosti sudkyňa až do 28. mája 2003 nekonala vo veci plynulo a vec doteraz nie je skončená, hoci v poslednom období pristúpili objektívne prekážky (nemožnosť zistiť miesto pobytu žalovaných).

Pokiaľ ide o zaťaženosť sudkyne v uvedených rokoch, zadovážený prehľad o jej pracovných výkonoch v rokoch 1999 až 2002 preukazuje v podstate vyrovnaný nápad vecí v občianskoprávnej agende, ako aj vyrovnané počty skončených vecí. Tento stav v súčasnosti zodpovedá stavu agendy na väčšine okresných súdov.

Na základe uvedených dôkazných prostriedkov mal disciplinárny senát preukázané, že uvedený skutok sudkyňa spáchala. Týmto konaním opakovane porušila základné povinnosti sudcu uvedené v § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z., lebo sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito (t. zn. systematicky pracovať v každej veci), v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priet'ahov.

Sudkyňa sa týmto základným ustanovením ani procesným predpisom neriadila, a preto pri zistení, že tak konala napriek upozorneniu orgánu štátnej správy súdu opakovane, pričom jej konanie malo za následok dlhé priet'ahy v konaní (v prvom časovom období prakticky 14 mesiacov, v druhom necelý rok, ale stále v rovnakej veci), je nevyhnutné konštatovať, že zavinene nespĺnila povinnosti sudcu. Tým naplnila z objektívneho i subjektívneho hľadiska všetky pojmové znaky disciplinárneho previnenia v zmysle § 116 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov platných do 1. novembra 2003.

Na tomto základe potom disciplinárny senát uložil sudkyňi podľa § 117 ods. 1 písm. a) cit. zák. disciplinárne opatrenie vo forme napomenutia. Toto disciplinárne opatrenie považuje senát za dostatočné vzhľadom na mieru jej zavinenia a predpokladané možnosti nápravy.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Včas podané odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie môže podať sudca, proti ktorému sa disciplinárne konanie vedie a predseda súdu, ktorý návrh podal (§ 131 ods. 1, 2 písm. a), c) zák. č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov).

V Bratislave, 10. novembra 2003

Za správnosť :

JUDr. Harald Stiffel, v. r.
predseda senátu